

5
 Angaaende hvilke almin-
 delige Bestemmelser
 Lovene bør indeholde
 om Inddeling af Lov-
 overtrædelser, med Hen-
 sijn til, hvorvidt de af det
 Offentlige eller af det private
 Forurettede ere at paa-
 tales.

De
 Forbrydelser og Forpættelser
 kunne inddeles i offentlige
 og private, efter som det er
 det Offentlige eller Private,
 mod hvem de umiddelbar
 ere forövied, men ikke er det
 i denne Forstand der skjæl-
 nes mellem offentlige og
 private Overtrædelser, naar
 det Spørgsmaal i Almin-
 delighed opkastes, hvilke
 Straffbar Overtrædelser
 af Lovene paa det Of-
 fentliges Vegne bør paa-
 tales? Smidler lid er
 det klart, at forsaavidt
 det Offentlige umiddelbar
 er uelastet under Straffbar
 Handling, gives der ei hel.

2

lee nogen anden Sagfører end
det Offentlige selv. Naar man alt-
saa skjelner mellem offent-
lige og private Forbrudelser
eller Forfølgelse; den Forfølgelse,
et offentligt kaldes de, som
det Offentlige prætaler, men
private derimod de Overtræd-
elser, med hvis Paakald det
Offentlige som Sagfører, ei
besattes sig, saa bliver
det egentlig kun at undersøge
om Overtrædelse, deri først-
anførte Bemærkelse ene
private, i førstanførte Bemær-
kelse som offentligt kunne ud-
ne at anses. I saa Hens-
sende anmærkes følgende:
Det at prætale de Overtrædel-
ser, som med det Offentlige
umiddelbart anses, gives
der for det Offentlige en
med Straffelovenes Natur
begrundet Adgang og Forpligtelse, mel-
ne ophøiet end den tilfældige, at
med Gjerringen ei nogen pri-
vat Aband umiddelbart er an-
kastet, den nemlig, at i ethvert
Tilfælde Paakald af Straf, for
at afskrekke fra Overtrædel-
se, vilde være hensigtsløs,
naar Tilblivende i Over-
trædelse umiddelbart var

forbunden. Straffen for en
forøvet individuel Overtrædel-
se fuldbyrdes følgerig ei saa
meget med Hensyn til, at
denne eller hiin er bleven
forriktelig, som for at
deslige Overtrædelser ei
skulle finde Sted. 0000
Befordres til Exempel den,
der har stjaalt en Hest,
til Straffeanstalten, saarstreg
det fra Statens Side ei saa
meget, fordi hiin Hest blev
stjaalt, som fra det at
Heste ei skulle blive
stjalne. Betragked
Sagen fra denne Si-
de, som formentlig er
en offentlig, bliver
Straffedomsfælsens Hens-
sigt ligesaaledes opnaa-
et, naar de Lovovertræ-
delser, som mod Briva-
de umiddelbar ere forøvet,
de, henges opsaatte, som
om det samme indtraf med
de Overtrædelser, hvorved
det Offentlige selv umid-
delbar er ankaftet, og det
Offentlige, hvis Tare saa
høiliges derunder versjener,
at Straffen blive fuld-
gjort.

han ikke bade Straffelovens
Påbudsmyndighed paa de in-
der Overrettedes Liden og smi-
nate Personers eller deres
Arvingers Tilværelse, eller
paa deres Tjendighed og Cunctis,
eller Nidtyggenhed, at for-
følge de Skyldige, eller
i at udføre Tilkalder paa
en henfjelsmessig Maade.
at det af det afførte følger
efter en streng Consequens,
ikke alene, at der gives Overret-
tedes, umiddelbar forövende
med Private, som ene Gjens-
stand for offentlig Paa-
kald, men endog at alle saavel
saavel Overrettedes af
alle Slags ene Gjensstand
for saadan Paa kald, som
de Overrettedes, der umid-
delbar med det Offentlige
forövende, eller med andre Ord: "at
"saavel alle Strafbare Overrettedes
"af Lovens ene i Reglen i den
"forstand offentlig, at de ene
"Gjensstand for offentlig Paa-
"kald." Naar i Folge her-
af, og paa de afførte Grunde,
forbudt desuden eller forfjelt-
ser, som med private
Personer umiddelbar ene
forövende, ene Gjensstand for
"offentlig Paa kald, som kan

ii heller denn in casu conere,
 so med Fois paa den Grund
 i Dublin, at de Private,
 som ene forundtede,
 ii haue forordnet denne
 Paalæ, saa at "den
 "offentlige Paalæ", naar
 "Louens paa Straatbaa
 "Staaende omtruedes, hør
 "Paragrar, uden Hæffing
 "til om de Private, med
 "høiem Omtruedeljerne
 "imiddelbaar maatte uer
 "ne forønde haue for
 "atret ja endaa Paalæ"

Dette gjælder: Almindelig-
 hed, men ved Lidem heraf
 staaer det dog ii til at
 nægte, at der gives Til-
 fælde, hvis foretagne
 Beskæffenhed forordnet
 en endtagelig paa den
 almindelige Regel, saa
 at, forsaavidt disse Til-
 fælde angaar, den offent-
 lige Paalæ ii foretagne
 uden paa Grund af Casu-
 forordning af de Forne-
 mede, med huum For-
 bydelse eller Forful-
 -see

umiddelbar er forment.

Indet Offentlige Side, som
Hensyn til Omflendighedene, og
paatale Hæder eller Ægteskabs-
brud, isærlig den formentede Ægte-
fælle i dem som havde tilkjend-
et sig sit Gæster og Villie,
vilde indbringe mere skade
end gavn. Det er af Vigtig-
hed at forebygge Ægteskabs-
skilsmisse, og hvor Lov-
lig Møgang til at præstaa
samme er Dørene af Ægte-
fællene aabnet med den an-
dens Forhold, et dog Tilgængel-
si og Forsørlighed langt me-
re at ønske end Forsørgel-
si og afstraffelse.

Statsforsamlingens Gienme-
at berede Menneskefligken
det ønskelige Samle-
fremmes ikke blot
ved at afstraffe for
Lovovertrædelser med
Straffe og denes Fuld-
byndelse. Flere Minder,
indbyrdes af Forskjellig Beskaf-
fenthed, ene her til at auvende,
og et enkelt af disse, eensfi-
dige eller uden Maade-
hed berigget, skulle unægteli-
gen betage de øvrige sin

Tiethvert Tilfælde

Indflydelse, der tilkommer.
 Paa Grunde, som med Forskell
 ender have Lighed, kunde det og
 maastee være rigtig, at fra
 det Offentlige Side under Op
 førelse af de fornævnte Pri
 mate at præcise Bedragene,
 hvorved Nogen maatte have
 forledt en Anden til at ind
 gaae Egteskab med sig selv
 eller Anden. Misbrug af
 Forskell eller Forsalles
 Nødvendighed, hvorved Nogen
 er bleven tvungen til
 at indgaa Egteskab,
 samt Fruentimmeres
 Forsførelse med dem, som
 de til Opdragelse og Under
 visning haves været betra
 ede, og som de derefter
 have ægtet.

Tjenerne mellem Egteskab
 ler eller Søskende, Børn
 og Forældre, Besluttede, som
 leve i samme Familiel
 skab, eller, som forføres
 af unge Mennesker med
 deres Forældre. Bliiv
 forældre eller Opdragere
 er det maastee heller ei
 passende, ~~og~~ ^{og} de Bestjælne
 ei derom havde tilkjendegivet
 deres Gæster og Væbne, under
 Hænsyn til Omstændighederne

fra det offentlige Side at paa-
tale, da derud Familienfærdi:
flørne Guld end allene med Oue-
kædderjen selv er stæbt, kunde
forstjæntes, og da Forsættel-
sen end at virke til de Skyldiges
Forbedring og moralske Nødder
der ofte ville gaane Samfundet
med men end Staten med en
hørgvelige Strafs Tilbeding
degi, hvortil kommer
det Uværdighed, som Paa-
kalden i mange Tilfælde net
op for den Forsættelssels
vil nævne.

Det er ikke. Men siges paa
dette. Sted med Bestemt-
hed at afgjøre, hvilket
Overtrædelse; derene af
den Bestkaffenhed, at de
kun efter Paaforordning af
de Forsættelssels af det Offent-
lige bør paa tales, hvorfor
og de her nævnte Tilfælde
kun som Exempelen end at
anfæ; men at gjøve ogs.
markt som paa, at der gi-
ves Overtrædelse af paa-
dan Bestkaffenhed, og at
det paa Grund heraf
formentligen vil være
nødværdigt, at de Lov,
der om Lov overtrædelse.

vonde affalden, komme til
et indhold, ikke alene, som
anmeldt, at offentlig
Baal skal finde Sted uden
Hensyn til, om det af de for-
anstaltede forreder, men ogsaa

- "at Rindlagelse herfra kan finde
- "de Sted for de Tilfælde, med
- "Hensyn til hvilket Sted det
- "i Lovens indtrif bekendtgjort.
- "er til bekendtgjort."

Da det med hensyn til Lovens
Redaktionsord i dens enkelte
Dele vil være at opføre, for
hvilket Tilfælde det er, at
denne Rindlagelse skal gjel-
de.

Endvidere maa det
bemærkes, at naar de umiddel-
bar med Private forviede
Strafbare Handlinger er
klaret at være Gjinstand
for offentlig Baal, kan
dette ikke være saaledes at
forstaa, at deslige Overtræ-
delser ikke skulde straffes
af det Offentlige for det
Tilfælde, at de Privates, som
er fornunder, selv vil
straffe Overtrædelserne;
thi ^{det} kan, som allerede oven-
for bemærket, ei være
Skalen ligegyldigt, om
Baalens Sted skal være
sigtsmæssig Maade, som
at Enden den Forstærket

^{altes}
 en (til de forgaende at sige)
 at offentlig Raader ei paa
 den Grund kan bortfalde,
 at Raader skeer af den
 med hvem Lovovertræ-
 delse umiddelbar er for-
 søgt.

Efter Lovansforke skuldes
 Regelen alle Lovovertrædel-
 ser paaales af det Offent-
 lige, men Statsklogskab
 ligger udenkiint, i mange
 Tilfælde at vige fra den
 ne almindelige Regel
 med Raaderen af visse
 med Private umiddelbar
 forövde Strafbare Hand-
 lingers til den forurettedes
 selv, saar, naar de ikke af
 denne vorder paaales, ingen
 Raader af samme finans Skid.
 Mange Strafbare Handlinger
 ere af den Beskaffenhed, at
 den Dand for Sigtserhedent,
 som det medfører, og de
 Standom ei blive paaales
 de, er ringe med den ^{Mangden af} Anmel-
 delse og Klager, den Uleilij-
 hed de begiver, som vil-
 le opstaa, om de sedvan-
 leqvies af det Offentlige
 paaales, medens der
 fra den anden Side er
 Anledning til at anlage

at de private Donarmide ikke
 kunde indlade, selv at psalt
 dem i de Tilfælde, hvor det
 til deres Rettighedens Bestykt
 hjælp er nødvendigt. Her den
 hore formuendlige adfælt
 lige Tilfælde, hvor den i Gæve
 sende til Værings lang be
 stemte Ordre er tilfidefat
 eller tag den, som har over
 traadt et kontraktmessigt
 Forhold, har forskyldt en
 ringe Straf, som er præ
 budt for at skjærpe Opmer
 somheden. Andre Ordre
 trædes for, og i den til Exem
 pel, ene af den Natur at det
 Offentlige Indklædning, hvor
 ei kvalificerede Omstændig
 hederne og tilfælde, vilde
 være lidt at anbefale,
 fordi den Forurettede afte
 har forudsat med sig i
 det Mindste i sig sigt
 Forhold at have givet
 Indledning til Fornær
 melser, eller fordi det
 dog kan blive vanskel
 ligt at afgjøre hvor
 fra Paragesien er
 kommen, eller fordi
 man næsten Tid er gaa
 et, den Forurettede, kom
 mer til holdt Overlæg,

12
vel selv i Skjønnel, at
det, som har kaldet sig,
sig, forsvaret at gaa
i Forglemmelse.

Overhaudet er det med denne
Sag at bemerke, at Ingen
med Beflyttelse har en
Kæones Skyldig Forinden
har med Dom er fuldt.
For dette er sket, har
hans Forordning, eller ind-
vortes Overbevisning, at
det Offentlige, som begynde
er i Paakal, netter sig
følgelig hans efter sig
detegn af skændelse
mindre Guldedyk.
Lindes jaadans jundist, Lwis
heds telfand, har det for det
Offentlige vistnok mere til
naadeligt, at skride til Pa-
kalt, hvor det gælder Hæd-
singer, hvis Straflosigkeit
kunde mere fauldes beke-
heligt, og derimod for jaadid det
ikke for dem selv sig selv
kunne betragtes, lade det af-
hænge af de private Forure-
telses egne Bedømmelse af
Sagen, om de mueligens
Skyldige vilde blive Dagne
til Ansvar.

At angives bestemte Regler an-
 gaaende hvælke Forbrydelser
 eller Forføljelse til privat
 Raadene ene overlade, en med
 betydelige Vanskeligheder
 forbundet. Der kunde være
 Spørgsmaal, om ikke den
 Regel kunde gives, at hvælke
 af Overtrædelserne vare
 at henregnes, for hvælke
 man, ved at afsætte Straffene
 efter deres Færlighed, finder
 at maatte sætte den Straffe,
 der er overflødig en vis Stør-
 relse, men da det er umuligt
 ved Raadens Begyndelse, med
 Sikkerhed at afgjøre, hvor
 stor Straff den Deltager kan
 blive ilagt, saa meget mindre
 den, som det formodentlig
 ved nye Loves Udfærdigelse
 som ved de ældre vil kunne
 indgaaes, at belægge med
 samme Forbrydelser eller
 Forføljelse efter deres Grad
 af Strafbarhed, med Straffe
 af forskjellig Art, efter
 Dommernes Størrelse, saa vil
 Grundfærdene neppe gøre
 denne Maade kunne angives.
 Forbrydelserne eller
 Forføljelserne maatte derimod
 blive at classificere efter
 det Stads, hvortil de høre,

og ikke efter Størrelsen af
af den Straf, de kunne med-
føre, og Lovens derefter in-
deholdte fornødne Lovskrivt
angaaende hvilke af disse
der blot for ^{privat} Partale kunne
nære Gjenstand. Da nu Re-
gelen er den, at Partale af
Overbudsens Side fra det
Offentlige Side, saamant
det antydes:

- „at herfra er indtaget de
- „Tilfælde af Lovovertrædelser
- „med Hensyn til hvilke
- „det indtrækkelig er fore-
- „tagne, at Partale af
- „Saamme er overladt til
- „de Forurettedes selv.”

Da det derefter ved Overbudsens
nærmere vil blive at bestemme
me, hvilke disse Tilfælde
er.

De Lovbestemmelser, i
Følge hvoraf disse Straf-
bære Behandlinger i Over-
ensstemmelse hermed alde-
les til privat Partale
vorde overladte, vilde dog is-
medføre, som en absolut
Nødvendighed, at om Part-
tale fra den Forurettedes
Side findes Sted, afhænger
det for bestandig (og under

hvitket som helst. Udfald af
Sagen, af den Forurettede, om
Gjerningsmanden skal indgaa
den Lovlysten til Straf.
Det maaske bestemmes, at
at saafremt Angjeldendes Straf
bæret ved den private Salte
bliver knægt til jernidiske
Værd, og den Tildelt ved
Dom ubelignet vorder i Gjend
en offentlig Straf, kan den
ikke blive Gjernstænd for
et second mellem private Part,
forve, men det Offentlige
paaligger det at, at saafremt,
at Straffen fuldbyrdes. Den
Regel maaske følgerigvis gjelde:

at de Lovovertrædelser, som
det er omdømt til de Forurettede,
selv at private, dog
bliver Gjernstænd for
Forfølgelse af det Offent-
lige, naar den Stund af,
den Dom er afsagt,
hvorefter Angjeldendes
maakemunt ilagt en
offentlig Straf.

Den Herhold her til anmerkes
at det følger af sig selv, at
forfaardt den Straf, som
Angjeldendes maake men
idømt, en privat, som at den

Sildbændesjö kommer den Lov
 unettas tilgode, vil den anførte
 Regel, saaledes, som en Retsregl.
 hene tilkjendegives, ei findes
 Anvendelse. Hver
 vedt imidlertid private Strapper
 bør oplages i de nye Love, end
 et Spørgsmaal, som det ei
 her en Skedel at opkræfte,
 men som maaskee fortjener
 nu at besvares lideligere,
 de Regler worden vedtagne, som
 skulle gjælde, med Hensyn
 til Distinctionen, mellem Forbryd-
 delse som ene Gjensstand for
 offentlig, og de som ene Gjens-
 stand for privat Paabald.

Offentlig Sildulid er efter Lovens
 Lovit ikke indskrænket til det
 Strafbarste Hændinger, som
 umiddelbart med Skadelidelse
 over, thi blandt de Forbrydel-
 ser, som af det Offentlige
 paabales, høret, blandt flere,
 Mord, Røveri og Tyveri. 6. 6. 3,
 4. 5. 6. For. 19. 16. 17. 18. 19.
 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.
 1751. - Hver paabales af det
 Offentlige. For 13 Juni 1749 og
 27 Februar 1742.

17
Forordningen af 3de Juni 1796,
§ 1ste synes at forudsætte,
at alle de Forbrydere, for
hvilke Ansigelsen er bleven
prægnant og fængslet,
skulle ~~de~~ af det Offent-
lige præklages. Men

Sager, der medførte Bøder,
der tilfaldt det Offentlige,
skulle af det Offentlige
præklages, om (den ^{end} Privats-
fornernde fræufaldt
sin Ret 1. 22. 8., men,
forfaavidt det er Volds-
eller Slagsmaals Bøder,
som Overtrædelserne med-
førte, findes nu offent-
lig Tillale kun Sted,
naar det offentlige Ro-
lyhed er forstyrret. Lov
af 20de Juli 1824. § 31.

Skædesagerne ere offentli-
ge men Anmeldelse af dem
Fornernde synes forud-
sat. Fo. 14de Mai 1754 § 8.
Saaledes synes og de Ord:
"naar det præklages" i
Fo. 27 September 1799 § 5de at.

gaae ud paa, at naar noget
 haarer et haalt fremmed
 Religionsfampunds. Meninger
 tillates ham af det Offentlige,
 naar hvis det fremmede
 Sumpund klager. ^{dermed} ~~dermed~~ 15. Novem-
 ber 1737, befaler Kongen
 offentlig at tillate forpagtig
 Debetor, enten Creditorene
 forlange det eller ikke. For-
 af 7 Feb. 1738. Befaler Rethus
 Skrivere til Lovlig forføl-
 ring at indberette afslaget
 dobbelt Sattfæring. Om
 ulovlig Sportulering: et hvert
 Tilfælde, skal praetuleres af det
 Offentlige en efter Regl. af
 11 June 1738. tiivlfont. —
 Skauftkrant, eller andet, som
 til godt Takt at hestemme
 eller dennes Ord og Lemper at
 forklare, en udspætt eller
 fundet, praetuleres det Offent-
 lige For 22 Octb. 1701 Part 2 Cap-
 3, § 3. — Fornærmelige Gt.
 tinges paa Prout med offent-
 lige Embedsmænd eller Kutho-
 retter, naar de indeholder
 haisfornærmelige Beskyldnin-
 ger, som sandfynlige ene
 fælfke, kunne spætt

bestemmes til Paabald af
 det Offentlige. No: 27 Septbr
 1799 § 10. Eller en alle
 Forordninger med Private ved
 Anseelse af Trykkesfrihed.
 den Gjensstand for privat
 Paabald, efter No: 27 Septbr
 1799 § 11. hvilket maaske
 kan anses an vendeligt paa
 uerbale Injuriens Almind-
 delighed. - Rigsbørs For-
 samlings med Informations-
 paabaldes ei, om den Skjeldni-
 ge af Angjeldende heraa.
 des No: 9 Juli 1745.

Forordningen af 19 Mai 1741
 (og 2 Juni 1796) synes at være
 bygget paa den Forudsætning
 at Private ei paabald de
 Overtrædelser, som kunne
 blive Gjensstands for of-
 fentlig Paabald.

Forordningen af 9 Juli 1793.
 bekræfter den Satning at
 Forbudelses til vis Tid og
 under visse Omstændigheder
^{kunne} være private, men derefter
~~kunne~~ overgaar til offent-
 lige.

10 Febr. 1829. MN.